

**НАУЧНОМ ВЕЋУ
ИНСТИТУТА ЗА ПОЛИТИЧКЕ СТУДИЈЕ
У БЕОГРАДУ**

Научно веће Института за политичке студије, на електронској седници одржаној 23–24. 07. 2026. године, у оквиру поступка избора у истраживачко звање, утврђеног чл. 85–90. Закона о науци и истраживањима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 49/19), донело је Одлуку број 252-Н од 24. 07. 2026. године о формирању Комисије за избор **Александра Прице** у истраживачко звање *истраживач-сарадник*, у саставу:

1. Др Иван Матић, научни сарадник, Институт за политичке студије, Београд, председник Комисије;
2. Др Александар Лукић, научни сарадник, Институт за политичке студије, Београд, члан;
3. Др Марија Докић, научни сарадник, Институт за политичке студије, Београд, члан.

Комисија је размотрила приложену документацију и Научном већу Института за политичке студије подноси

ИЗВЕШТАЈ

о испуњености услова кандидата Александра Прице за избор
у звање истраживач-сарадник

I

ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Александар Прица рођен је 30. јуна 1995. године у Београду. Основну школу „Јован Дучић“ у Новом Београду завршио је 2010. године са одличним успехом и као носилац Вукове дипломе. Први разред средње школе завршио је у Десетој београдској гимназији „Михајло Пупин“, а преостала три разреда, од 2011. до 2014. године, у Петој београдској гимназији, у оба случаја са одличним успехом.

Основне академске студије филозофије уписао је школске 2014/15. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Дипломирао је 24. септембра

2018. године са просечном оценом 9,45, одбранивши дипломски рад на тему *Ничеова дистинкција између морала господара и морала робова*. Поред курсева обухваћених основним студијама, на трећој години похађао је и додатни курс „Филозофија и књижевност“, који је положио са оценом 10. Мастер академске студије уписао је на истом факултету школске 2018/19. године, а завршио их 15. септембра 2021. године са просечном оценом 10,00, одбранивши мастер рад на тему *Ниче као зачетник психоанализе*.

Докторске академске студије филозофије уписао је школске 2021/22. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду, где је положио све испите предвиђене студијским програмом, те му предстоји још само израда и одбрана докторске дисертације. Тема његове докторске дисертације, под насловом *Генеалогичка сукоба: Ничеова дистинкција између морала господара и морала роба*, пријављена је и прихваћена: Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Београду, на XIII редовној седници одржаној електронским путем 25. и 26. јуна 2026. године, након добијене сагласности Универзитета у Београду, донело је Одлуку 05/4-02 бр. 254/1-XV/1 од 26. јуна 2026. године којом се докторанду Александру Прици одобрава израда докторске дисертације са наведеном темом. За менторе су одређени проф. др Миланко Говедарица, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду, и др Александар Лукић, научни сарадник Института за политичке студије у Београду.

Кандидат је током школовања и рада више пута био стипендиста надлежног министарства: као студент основних академских студија (2015–2017), као изузетно надарен студент (2017–2019) и као студент докторских академских студија (2022–2026).

Од школске 2023/24. године ангажован је као сарадник у настави на Филозофском факултету Универзитета у Београду, најпре на предмету Историја филозофије IVб (Савремена континентална филозофија), а од 2025. године на предметима Историја филозофије 6 (Филозофија XIX века) и Филозофија психоанализе. Поред тога, од 2024. године учествује у извођењу наставе у оквиру едукације из интерактивне психоанализе (Филозофски центар за психоанализу – ЦЕРИП, Нови Сад) и едукације из филозофског саветовања (Хрватско удружење за филозофску праксу и центар „Амигдала“, Загреб).

Александар Прица обавља и уређивачке послове. Од 2025. године главни је уредник часописа *Аграфа* (часопис за филозофију психоанализе, Филозофски центар за психоанализу – ЦЕРИП, Нови Сад), као и члан уредничких тимова међународних часописа *Philosophical Counselor* (Загреб) и *Humanology* (Београд).

У области стручног усавршавања, завршио је програм за сертификованог филотерапеута заснованог на језику при Институту за практичну хуманистику (2021–2022) и четворогодишњу едукацију из филозофске терапеутике при удружењу „Филозофски вртови“ (2022–2025), а од 2022. године похађа специјалистичку обуку за интерактивног психоаналитичара при ЦЕРИП-у. Члан је Српског филозофског друштва, Института за практичну хуманистику, Филозофског центра за психоанализу (ЦЕРИП), удружења „Филозофски вртови“, Филоцентра, Центра за примењену филозофију и друштвена истраживања и Интернационалног удружења за филозофију хумора.

Кандидат течно говори и објављује на енглеском језику, а служи се немачким и француским језиком у читању стручне и изворне литературе.

Кандидат тренутно није у радном односу. Ангажовање на Филозофском факултету Универзитета у Београду, као и ангажовања у оквиру едукација наведених у претходном ставу, остварена су без заснивања радног односа. Захтев за утврђивање предлога за стицање истраживачког звања поднео је Институту за политичке студије као лице које није запослено у научноистраживачкој организацији, у складу са чланом 4. став 4. Правилника о стицању истраживачких и научних звања („Службени гласник РС“, бр. 80/24). Реч је о његовом првом избору у истраживачко звање.

II

ОПИС НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ

Научноистраживачки рад Александра Прице позициониран је у области политичке филозофије и историје политичких идеја. Његови основни истраживачки правци јесу: теорије моћи, доминације и легитимности; генеалогичка морала и проблем превредновања вредности као политички проблем; и питање идеолошких присвајања и злоупотреба филозофских учења, пре свега нацистичке рецепције Ничеове мисли. Методолошки, кандидат се ослања на генеалогички и херменеутички

приступ, комбинујући историјско-идејну реконструкцију извора са појмовном анализом.

Средиште његовог истраживања чини докторска дисертација, у којој се Ничеова дистинкција између морала господара и морала роба развија у целовито тумачење политичког сукоба и поретка. Полазећи од генеалошког метода, кандидат чита историју као смену превласти двају начина вредновања и реконструише фигуру законодавца који стоји иза сваког превредновања вредности, чиме се питање морала непосредно преводи у питања моћи, легитимности и устројства заједнице. Завршни део истраживања посвећен је реконструкцији Ничеове недовршене политичке теорије – његове *велике политике* – и њеног односа према идеалу нат човека, који се тумачи не као пуки повратак морала господара, већ као синтеза двају морала. Посебну тежину за политичку теорију има анализа идеолошких злоупотреба Ничеове мисли и питање у којој мери одсуство експлицитне политичке теорије омогућава таква својатања.

Други истраживачки правац кандидата тиче се односа филозофије и психоанализе, посматраног из перспективе филозофије духа и епистемологије. У том оквиру настали су радови о онтолошком статусу Фројдове психоаналитичке теорије и о појму несвесног код Ничеа и Фројда, као и рад настао у коауторству са проф. др Миланком Говедарицом, објављен у часопису *Филозофија и друштво*.

Трећи истраживачки правац односи се на друштвене и политичке импликације хиперреалности – на трансформацију јавног простора, нарцизам и такозване ноогене неурозе у условима дигитално посредованог искуства. Резултати овог истраживања објављени су у међународном часопису *Philosophical Practice*, у два рада (2025. и 2026), и излагани на међународним скуповима.

Резултат ових активности јесте осам објављених научних радова – у међународним и домаћим часописима и тематским зборницима – као и учешће са излагањем на већем броју међународних и домаћих научних скупова. Најзначајнији међу њима су:

- 1) Осма међународна конференција о филозофском саветовању и пракси, 2026, са представљеним радом: „Application of Logic-Based Therapy (LBT) in the Treatment of Addiction Disorders from the Perspective of Neuropsychanalysis“;

2) Деветнаести међународни трансдисциплинарни симпозијум „Биоетика и апорије психе“, Загреб, 2025, са представљеним радом: „Hyperreality and Narcissism: Through the Virtual-Glass“;

3) Осамнаеста међународна конференција из филозофске праксе (ICPP 2025), Загреб, 2025, са представљеним радом: „Sophists as the Pioneers of Philosophical Practice“ и радионицом „Is Philotherapy Rational?: The Application of the Epistemology of the Unconscious in Philosophical Counseling“;

4) Међународна филозофска школа „Felix Romuliana“, Зајечар, 2025, са представљеним радом: „На раскршћу: Ничеова критика моралног прогреса“;

5) Осми међународни трансдисциплинарни симпозијум „Биоетика и апорије психе“, Загреб, 2024, са представљеним радом: „Hyperreality: Between Noosphere and Noogenic Neuroses“;

Поред наведеног, кандидат је редовно излагао на меморијалним филозофским скуповима Српског филозофског друштва на Филозофском факултету у Београду (2022–2025), као и на конференцијама SUMMA STUDIORUM PHILOSOPHIAE у Новом Саду (2019, 2021). Учествовао је и у организационим тимовима међународне конференције „Филозофија и ментално здравље 21. века“ (Београд, 2026) и Осамнаесте међународне конференције из филозофске праксе (ICPP 2025, Загреб).

III

ПРИКАЗ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ РЕЗУЛТАТА

Prica, A. (2026). Hyperreality and Narcissism: Through the Virtual-Glass. *Philosophical Practice*, 21(1), 3728–3740.

(M53)

Prica, A. (2025). Therapy for the Sane: Relationship between Philosophical Counseling and Psychotherapy. У: S. Beuk и J. Milić (ур.), *Spirituality, Pastoral Counseling and Psychotherapy*, 9–36. Београд: Anglican Theological Institute.

(M45)

Prica, A. (2025). Hyperreality: Between Noosphere and Noogenic Neuroses. *Philosophical Practice*, 20(1), 3455–3471.

(M53)

Прица, А. (2024). Ontological Position of Freud's Psychoanalytic Theory within the Philosophy of Mind. *Азрафа – часопис за филозофију психоанализе*, 5, 28–108. (M53)

Govedarica, M. и Prica, A. (2022). The Crisis of Wisdom and Psychoanalysis. *Филозофија и друштво / Philosophy and Society*, 33(2), 433–446. (M24)

Прица, А. (2021). Ниче и Фројд о несвесном. *Филозофске студије*, 37, 181–214. (M51)

Прица, А. (2021). Воља за истином и култ лажи: Улога интуиције, емоција и нагона у Ничеовој епистемологији и естетици. У: Н. Јевтић, Г. Рујевић и М. Миладинов (прир.), *Филозофија и емоције*, 99–114. Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду. (M45)

Прица, А. (2019). Појам моћи у Макијавелијевом *Владаоцу*. *Politeuma*, 1(2), 189–204. (M53)

Напомена: наведене категорије представљају предлог Комисије, при чему коначну категоризацију резултата објављених у часописима и публикацијама који нису обухваћени званичним листама категоризације утврђује надлежни матични научни одбор, у складу са Правилником о стицању истраживачких и научних звања („Службени гласник РС“, бр. 80/24).-

На основу активности на докторским студијама, наставног и уређивачког ангажовања, као и објављених радова, може се запазити да се Александар Прица све видљивије позиционира у научној области политичких наука, нарочито у научној дисциплини политичка филозофија и историја политичких идеја.

IV

ЗАКЉУЧАК СА ПРЕДЛОГОМ

На основу анализе приложене документације за избор Александра Прице у звање истраживач-сарадник, а у складу са Законом о науци и истраживањима и Правилником о стицању истраживачких и научних звања, Комисија констатује

следеће: кандидат је у статусу студента докторских академских студија на Филозофском факултету Универзитета у Београду, на којима је положио све предвиђене испите; има пријављену и одлуком надлежног већа прихваћену тему докторске дисертације; претходне степене студија завршио је са просечном оценом 9,45 (основне) и 10,00 (мастер), дакле изнад осам (8,00) на сваком појединачно; активно се бави научноистраживачким радом; и има више од једног објављеног рецензираног научног рада.

Комисија стога сматра да је Александар Прица испунио све услове за стицање звања истраживач-сарадник. Он је у својим радовима показао разумевање различитих теоријских концепција у политичкој филозофији и историји политичких идеја, овладао методологијом истраживања у друштвено-хуманистичким наукама и да успешно користи различите истраживачке методе и теоријску литературу, укључујући изворе на страним језицима.

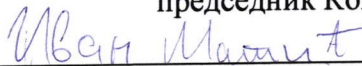
Квалитет објављених радова, релевантност публикација у којима су објављени, учешће на међународним и домаћим научним скуповима, као и уређивачко и наставно ангажовање, показују да се ради о кандидату који задовољава све критеријуме за избор у звање истраживач-сарадник.

Имајући све ово у виду, Комисија предлаже Научном већу Института за политичке студије да изабере Александра Прицу у звање истраживач-сарадник.

У Београду, _____ 2026. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Др Иван Матић, научни сарадник,
Институт за политичке студије у Београду,
председник Комисије

Др Александар Лукић, научни сарадник,
Институт за политичке студије у Београду,
члан

Др Марија Докић, научни сарадник,
Институт за политичке студије у Београду,
члан

